خبر

تصادف، عامل اصلی مرگ جوان‌ها

هما یوسفی، مدیر گروه حوادث مرکز مدیریت شبکه وزارت بهداشت گفت: سوانح و حوادث ترافیکی در سراسر دنیا به‌عنوان علت اصلی ناتوانی و مرگ‌ومیر شناخته شده و یک مشکل عمده بهداشت عمومی در کشورهای در حال توسعه و توسعه‌یافته است و اولین دلیل مرگ در سنین جوانی و معمولا کمتر از ۴۰ سال است./ایلنا

پارکینسون بیمه شد

علیرضا زالی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی از تحت پوشش قرار گرفتن بیماری پارکینسون خبر داد و گفت: قبل از دهه ۶۰ درمان پارکینسون به صورت جراحی بود اما با ورود داروهای نوین، درمان‌های دارویی شکل تازه‌ای به خود گرفت که در این روش بهترین و کم‌خطرترین مسیر ورود با کمک نرم‌افزارها محاسبه می‌شود./فارس

مشاوره رایگان برای کاهش طلاق

انسیه خزعلی، معاون رئیس جمهور در امور زنان و خانواده گفت: مرحله اول طرح کاهش طلاق زوج‌های جوان اجرا شده و نقشه راه آن تهیه و مشاوران آن شناسایی گردیند که در سال اول اجرای این طرح، افراد به صورت رایگان تحت پوشش قرار خواهند گرفت و طی سال‌های آتی هم دهک‌های یک و ۴ مورد پوشش رایگان قرار می‌گیرند./ایرنا

«جام جم» به بهانه تصویب افزایش سن بازنشستگی در مجلس گزارش می‌دهد

شوک مجلس به کارگران

مریم خباز
گروه جامعه

افزایش سن بازنشستگی که آرمانی جدی برای برخی از مسئولان است، سرانجام در مجلس تصویب شد. مدت‌هاست برخی از مسئولان و عمدتا آنهایی که در صندوق‌های بازنشستگی فعالیت دارند یا به نحوی مسئول تامین حقوق بازنشسته‌ها هستند، بالا رفتن سن بازنشستگی را دنبال می‌کنند؛ موضوعی که تا قبل از دولت سیزدهم به دلایل مختلف از حرف به عمل درنیامده بود. دیروز اما سرانجام تیرِ موافقان به هدف خورد و افزایش سن بازنشستگی رأی آورد؛ حتی با این که برخی نمایندگان مجلس با این اتفاق مخالف بودند. حالا که زور استدلال موافقان به قدرت استدلال مخالفان چربیده، افزایش سن بازنشستگی در کشور در طول اجرای برنامه هفتم توسعه را باید حتمی دانست مگر این که شورای نگهبان به‌عنوان آخرین فیلتر درحوزه قانون‌گذاری با این مصوبه مخالفت کند.

احتمال مخالفت شورای نگهبان با این مصوبه از آنجا قوت می‌گیرد که دیروز در جریان بررسی این بند از لایحه برنامه هفتم توسعه، علی بابایی کارنامی در کسوت مخالف، افزایش سن بازنشستگی را مغایر با اصل سوم قانون اساسی دانست؛ اصلی که حکومت و دولت‌ها را به بسیج همه امکانات برای تحقق ۱۶ هدف به نفع ملت مکلف کرده است. این نماینده مجلس، نگران تبعات اجتماعی تصویب این قانون و ایجاد نگرانی در شاغلان هم بود، ضمن این که تاکید داشت افزایش سن بازنشستگی، شیوه پرداخت حقوق و دستمزدها را نیز برهم می‌زند. با وجود این مخالفت‌ها اما قاطبه مجلس نگاه مثبتی به تصویب افزایش سن بازنشستگی داشت و همین موضوع بستر را آماده کرد و این بند از لایحه برنامه هفتم توسعه تصویب شد.

همه نگاه‌ها به افزایش سن ایرانیان

در همه سال‌هایی که برخی مسئولان از تریبون‌های مختلف سعی در دفاع از افزایش سن بازنشستگی داشتند و حتی آن را امری اجتناب‌ناپذیر و الزامی معرفی می‌کردند، یک نکته در گفته‌های آنها محوریت داشت؛ این که امید به زندگی ایرانیان افزایش یافته و آنها بیشتر از هر زمان دیگری عمر می‌کنند، بنابراین باید دیرتر از گذشته بازنشسته شوند.

روز گذشته نیز در جریان بررسی افزایش سن بازنشستگی بازهم همین موضوع محوریت داشت و در مرکز استدلال‌ها ایستاد ازجمله زمانی که محمدرضا میرتاج الدینی در مقام موافق این اتفاق شروع به صحبت کرد. او می‌گفت: «اکنون در دنیا میانگین سن بازنشستگی بالای ۶۳ سال است و در کشورهای پیشرفته نیز این سن بالاست اما در کشور ما سن بازنشستگی بسیار پایین‌تر از این عدد است. از سوی دیگر در کشور ما امید به زندگی خیلی بالا رفته در حالی که سن بازنشستگی ۵۰ سال است.»

میرتاج الدینی در واقع نگران یک موضوع بود، این که افرادی که در سن پایین بازنشسته می‌شوند در خانه نمی‌نشینند بلکه در جای دیگر مشغول کار می‌شوند و عرصه را برای اشتغال جوان‌ها تنگ می‌کنند. زمانی که تریبون به محسن زنگنه، سخنگوی کمیسیون تلفیق برنامه هفتم توسعه رسید نیز بالا رفتن سن ایرانیان که همان افزایش امید به زندگی است، تنها استدلالی بود که برای افزایش سن بازنشستگی مطرح می‌شد. زنگنه می‌گفت: «سن امید به زندگی در کشورمان بالا رفته و میانگین سن بازنشستگی پایین‌تر از میانگین جهانی آمده، بنابراین اکنون که دولت با همسان‌سازی حقوق بازنشستگان موافقت کرده، باید افزایش سن بازنشستگی هم اتفاق بیفتد تا ناترازی صندوق‌های بازنشستگی برطرف شود.» و سرانجام این استدلال‌ها ـ که فقط بر یک راه حل برای رفع ناترازی صندوق‌های بازنشستگی تاکید داشت ـ پیروز شد و افزایش سن بازنشستگی، البته خوشبختانه به صورت تدریجی و نه یکباره، رأی آورد.

غفلت از ریشه‌های اصلی ناترازی صندوق‌ها

صندوق‌های بازنشستگی عمدتا دخل‌شان به خرج‌شان نمی‌خورد و معمولا دچار کسری بودجه می‌شوند، چون مجبورند بیش از آنچه عایدی دارند، هزینه کنند. موافقان افزایش سن بازنشستگی سال‌های درازی است که سعی دارند ریشه این دخل و خرج نامیزان را در بازنشستگی‌های زودهنگام خلاصه کنند و تقصیرها را به گردن کاهش میانگین سن بازنشستگی در کشور بیندازند، حال آن که این موضوع فقط بخش کوچکی از مشکلاتی است که صندوق‌های بازنشستگی با آن مواجهند.

حتی روزگذشته در جریان بررسی بند مربوط به افزایش سن بازنشستگی در کشور، محسن زنگنه که اتفاقا موافق این افزایش سن است در تذکر شفاهی‌اش اشاراتی کرد که البته نتوانست بر رأی نهایی نمایندگان مجلس اثر بگذارد. تذکر او متوجه نحوه اداره صندوق‌های بازنشستگی بود که اوضاع کنونی‌شان را رقم زده است: «اکنون در کشورمان ۷۵۰ شرکت زیرمجموعه صندوق‌های بازنشستگی و حدود ۲۵۰۰ جایگاه هیأت مدیره مستقر وجود دارد اما نحوه بنگاهداری این صندوق‌ها از یک سو و نوع گزینش مدیران و مدیران عامل صندوق‌ها از دیگر سو غلط بوده است.»

این تذکر شفاهی گرچه کوتاه است ولی به ماجرای مفصل ناکارآمدی‌ها در صندوق‌های بازنشستگی اشاره دارد که عاملی مهم در ایجاد ناترازی صندوق‌ها و تقویت خطر ورشکستگی آنهاست. این موضوع تاکنون بارها مورد اشاره کارشناسان قرار گرفته و مرکز پژوهش‌های مجلس نیز در تازه‌ترین گزارش خود بر آن دست گذاشته است. مرکز پژوهش‌ها اعلام می‌کند به‌جز کاهش میانگین سن بازنشستگی در کشورمان که این همه نیز درباره‌اش بحث می‌شود، عوامل مهم و ریشه‌ای دیگری نیز وجود دارد که نظام بیمه‌ای کشور و نیز صندوق‌های بازنشستگی را دچار مشکل کرده است؛ مواردی از قبیل وضع قوانین بدون توجه به محاسبات بیمه‌ای، تحمیل بیمه‌های یارانه‌ای بدون تامین منابع برای آنها، تنوع بی‌قواره در قوانین و مقررات بیمه‌ای، ضعف در مدیریت صندوق‌ها و سرمایه‌گذاری، مداخلات سیاسی در انتصابات صندوق‌ها و حکمرانی آنها، ناتوانی دولت‌ها در تادیه بدهی‌ها به صندوق‌های بازنشستگی، گسترش مشاغل غیررسمی و موقت‌سازی قراردادهای کار، نبود تناسب و تعادل در توزیع یارانه‌های بیمه‌ای و ضعف درسیاست‌گذاری‌های تامین اجتماعی.

بی‌شک رفع این نواقص، هم زمانبر و هم مستلزم عزم و اراده جدی است، بنابراین دولت‌ها هیچ‌گاه خود را به این ورطه نینداخته و ترجیح داده‌اند اقدامات آسان‌تر مثل افزایش سن بازنشستگی را دنبال کنند. در مصوبه دیروز مجلس البته یک نکته دیگر نیز جلب توجه می‌کند؛ این که افزایش سن بازنشستگی قرار است در طول برنامه هفتم توسعه یعنی درعرض پنج سال عملیاتی شود که در مقایسه با سایر کشورها که چنین تجربه‌ای داشته‌اند، زمانی کوتاه به نظر می‌آید.

درواقع اکنون که وضعیت ما به لحاظ سن بازنشستگی با سایر کشورهای جهان و میانگین‌های جهانی مقایسه می‌شود، خوب است به بخشی از مطالعات تطبیقی مرکز پژوهش‌های مجلس درباره این که کشورهای مختلف در چه بازه زمانی، سن بازنشستگی را افزایش داده‌اند، توجه شود: استرالیا در بازه‌ای شش‌ساله، دانمارک در عرض ۱۰ سال، انگلیس در بازه‌ای هشت ساله، ایرلند پس از ۱۲ سال و در ترکیه در عرض ۴۰ سال. این تدریجی بودن بسیار مهم است، زیرا از تبعات اجتماعی ناشی از شوکی که به مردم وارد می‌شود، می‌کاهد.

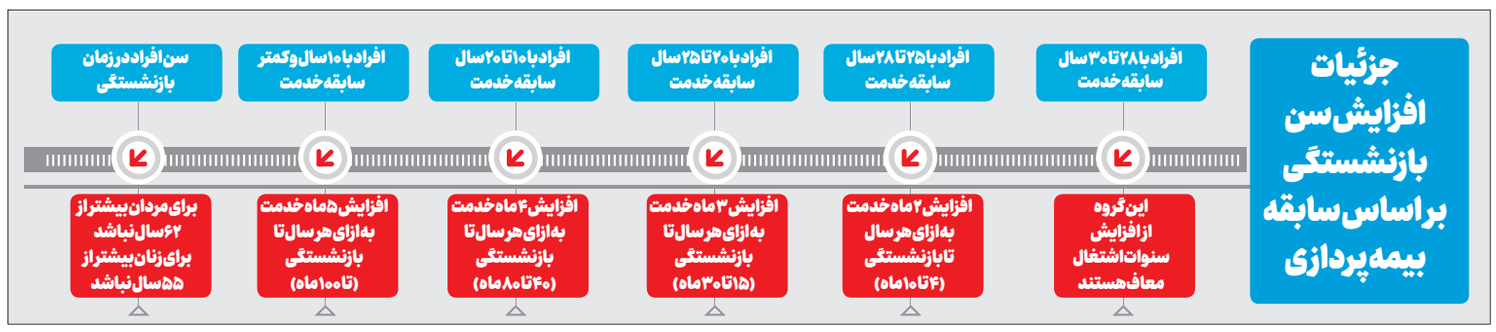

حق با شماست

پیامک: ۳۰۰۰۱۱۲۴۰ - تلفن گویا: ۲۳۰۰۴۴۴۴-۰۲۱

#ورزشگاه_فوتبال
رحمانی از قائمشهر:
با توجه به ناتوانی تیم‌های فوتبال کشورمان برای ساخت ورزشگاه اختصاصی، بهتر است دولت ورزشگاه را بسازد و با اقساط بلندمدت به باشگاه‌ها واگذار کند.

#گل‌نبی_ترافیک
کمالی از تهران:
توقف و پارک دوبل خودروها در خیابان گل‌نبی شریعتی در محدوده دادسرا باعث ایجاد ترافیک و راه‌بندان در این خیابان می‌شود.

#خیابان ورزش_تصادف
رحیمی از تهران:
توقف و پارک دوبل خودروها در خیابان ورزش جنب ورزشگاه کشوری در محله میرداماد، باعث ترافیک و حتی تصادف در این خیابان می‌شود. لطفا رسیدگی شود.

#مسکن_ساخت و ساز
نادری از تهران:
متاسفانه ساخت مسکن به حداقل رسیده و با این اوصاف به نظر می‌رسد بازهم باید شاهد افزایش قیمت مسکن باشیم.

#زمین رایگان_بازنشستگان
بازنشسته آموزش و پرورش:
از دولت درخواست می‌شود زمین رایگان برای ساخت مسکن را در اختیار بازنشستگان آموزش و پرورش که تاکنون از امکانات دولتی استفاده نکرده‌اند، قرار دهد تا این افراد نیز بعد از سال‌ها صاحب خانه شوند.

تلنگر

افزایش مزاحمت‌های اورژانسی

شاید یکی از سخت‌ترین لحظات هر فرد زمانی باشد که باید برای نجات جان یک نفر همه تلاش خود را به کار ببندد اما پشت خط تلفن مراکز امدادی قرار می‌گیرد و امکان دسترسی به آنان برایش فراهم نیست. آمار بالای مزاحمت‌های تلفنی با مرکز ارتباطات اورژانس کشور روز به روز در حال افزایش است و همین موضوع سبب می‌شود برای کمک به فردی که دچار سانحه یا حادثه خاصی شده است، به سختی بتوانیم با نیروهای امدادی تماس برقرار کنیم. از آنجا که این مرکز به صورت شبانه‌روزی در حال ارائه خدمات است، شمار زیادی از تماس‌های بی‌مورد علاوه بر خستگی و فرسودگی کارشناسان اورژانس، خلل در کار آنان ایجاد می‌کند.

همین شوخی‌های ساده منجر به از دست رفتن جان یک انسان می‌شود و این آمار تا جایی پیش رفته است که روز گذشته محمداسماعیل توکلی، رئیس مرکز اورژانس استان تهران خبر داد که طی هفته گذشته ۴۹ هزار و ۲۷۱ تماس با مرکز اورژانس تهران برقرار شد که از این تعداد ۱۹۲۵ تماس‌های مزاحم (۲۷ درصد افزایش نسبت به هفته گذشته) با این مرکز بوده‌است. با آن که ورود قانون به موضوع تا حدودی منجر به کاهش آمار مزاحمت‌های تلفنی برای سازمان‌های امدادی شده، اما این اتفاق جدیدی نیست بلکه سال‌هاست در سازمانی همچون اورژانس هنوز تعداد این مزاحمت‌ها به صفر نرسیده‌است.

از طرفی ماده ۶۴۱ قانون مجازات اسلامی عنوان می‌کند هر گاه فردی به واسطه تلفن یا وسایل مخابراتی برای اشخاصی ایجاد مزاحمت کند، به حبس از یک تا شش ماه محکوم می‌شود، البته این میزان حبس از سال ۹۹ عملا به نصف تقلیل پیدا کرده و جرم قابل گذشت شده‌است. اما به نظر می‌رسد با گذشت حداقل چهار سال از پیگیری اورژانس برای برخورد دستگاه قضا با مزاحمان تلفنی، هنوز این موضوع راه به جایی نبرده‌است. البته طبق گفته محمدرضا مهدی‌زاده، مشاور و سرپرست مدیریت حقوقی سازمان اورژانس کشور تاکنون روند رسیدگی و بررسی پرونده جرایم علیه نیروهای سازمان اورژانس و شکایات مطروحه به دلیل حجم زیاد و فقدان شعب اختصاصی، طولانی بوده یا بعضا به نتایج مطلوب نرسیده‌است.

اگرچه برای به خطر انداختن جان انسان‌ها هیچ عذری وجود ندارد، اما کارشناسان علوم اجتماعی بر این باورند که ماجرای مزاحمت‌های تلفنی برای اورژانس غیر از مزاحمت‌ها از سر ناآگاهی و فرهنگ نادرست، در بیشتر مواقع به مشکلات اجتماعی، اقتصادی و کمبود فضاهای تفریحی نیز می‌تواند ارتباط داشته‌باشد. با این حال قانون باید در این زمینه فعال‌تر وارد شده و با این افراد برخورد مناسب اجتماعی داشته‌باشد تا شاید شاهد کاهش روز افزون این قبیل رفتارها باشیم.

گزارش

پرستاران مهاجر

سالانه ۲۰۰۰ پرستار برای مهاجرت، درخواست گواهی صلاحیت انجام کار می‌دهند

تهمینه سبحانی‌شاد
گروه جامعه

باوجودافتتاح پی‌درپی بیمارستان‌ها در مناطق مختلف کشور و بازنشستگی نیروهای پرستاری، وزارت بهداشت با مشکل جدی کمبود پرستار مواجه است. از طرفی برخی کمبودها و معضلات این شغل، از اضافه‌کاری‌های اجباری گرفته تا میزان پرداختی این اضافه‌کاری‌ها، همه دست‌به‌دست هم داده تا سالانه شاهد درخواست ۲۰۰۰ پرستار برای مهاجرت به سایر کشورها باشیم. این تناقض‌های موجود و مهاجرت‌هایی که توقف‌ناپذیرند، سلامت جامعه را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد، چراکه پرستاران و کادردرمان نقش کلیدی و حساسی در حوزه سلامت کشور دارند. کمبود پرستار داستان جدیدی نیست، بارها گلایه‌های پرستاران و مراجعه‌کنندگان را در این حوزه شنیده‌ایم. البته وزارت بهداشت و درمان هم در تلاش است تا با برگزاری آزمون‌های استخدامی این مسأله را حل کند اما گویی این راهکار چاره‌ساز نبوده، چراکه سختی کار پرستاران و دریافتی آنان اشتیاق علاقه‌مندان و دانشجویان این حوزه را هم کم کرده است.

بر همین اساس و بنابر ادعای حمیدرضا عزیزی، معاون توسعه و مدیریت منابع سازمان نظام پرستاری پایین بودن پرداختی‌ها در کنار کمبود شدید نیروی پرستاری به افزایش تمایل برخی پرستاران به مهاجرت و دریافت گواهی صلاحیت برای انجام این کار منجر شده‌است. علاوه بر این بازنشسته‌شدن نیروهای انسانی حوزه پرستاری در کنار مهاجرت نیروهای گروه پرستاری به خارج از کشور زنگ خطری برای کمبود نیروی انسانی در حوزه پرستاری محسوب می‌شود.

البته به گفته بهرام عین‌اللهی، وزیر بهداشت قرار است ۱۴ هزار پرستاری که در آزمون استخدامی مهر ماه شرکت کردند پس از انجام مراحل مصاحبه‌شان تا یک ماه آینده در کل کشور مشغول به کار شوند. از سوی دیگر آمارها می‌گوید که بیش از ۵۰ هزار دانشجوی پرستاری در سه سطح کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا در دانشگاه‌های کشور مشغول به تحصیل هستند، به‌طوری که سالانه حدود ۱۵ هزار نفر از رشته پرستاری فارغ‌التحصیل می‌شوند و رئیس سازمان نظام پرستاری هم معتقد است که اگر جذابیت‌های شغلی و جذب نیروهای پرستاری افزایش یابد، مشکلات کمبود پرستار و مهاجرت نیروها به خارج از کشور حل می‌شود.

مهم‌ترین دلیل مهاجرت پرستاران

شاید مهم‌ترین آسیب کمبود و مهاجرت نیروی پرستاری، اضافه‌کاری‌های اجباری ناشی از کمبود نیرو است که در اکثر بیمارستان‌ها شاهد آن هستیم. در حالی که افزایش ساعت کار نیروهای پرستاری، می‌تواند خطاهای آنان را در اثر خستگی ناشی از کار زیاد افزایش دهد و در این بین تنها کسانی که بیشترین آسیب را می‌بینند، بیماران هستند. در همین حال، پرداختی‌های ناشی از اضافه‌کاری‌های پرستاران به‌گونه‌ای است که کفاف خستگی و سختی کار آنها را نمی‌دهد و براساس اظهارات معاون توسعه و مدیریت منابع سازمان نظام پرستاری، به‌طور میانگین یک پرستار به‌ازای هر ساعت اضافه‌کاری، مبلغی معادل ۱۵ هزار تا ۳۵ هزار تومان دریافت می‌کند.

به صورت کلی استاندارد جهانی برای استخدام پرستاران در مراکز درمانی ۲/۵ پرستار به‌ازای هر تخت بیمارستانی است و با توجه به این‌که تعداد پرستاران به‌ازای جمعیت و هر تخت بیمارستانی سنجیده می‌شود باید به طور میانگین ۱/۸ پرستار و ۰/۷ نفر کمک پرستار در بیمارستان‌ها و مراکز درمانی باشند. این در حالی است که در حال حاضر به طور متوسط کمتر از یک پرستار به‌ازای هر تخت بیمارستانی داریم. علاوه بر این وزارت بهداشت اعلام کرده که در سال‌های اخیر حدود ۱۷ هزار تخت بیمارستانی به مجموعه بیمارستان‌های کشور اضافه شده است و بیش از ۱۰ هزار نفر نیز بازنشسته شده‌اند، بنابراین صرفا در دو حوزه افزایش تعداد تخت‌ها و بازنشستگی نیروها با کمبود حداقل ۳۰ هزار نیروی پرستاری مواجه هستیم.

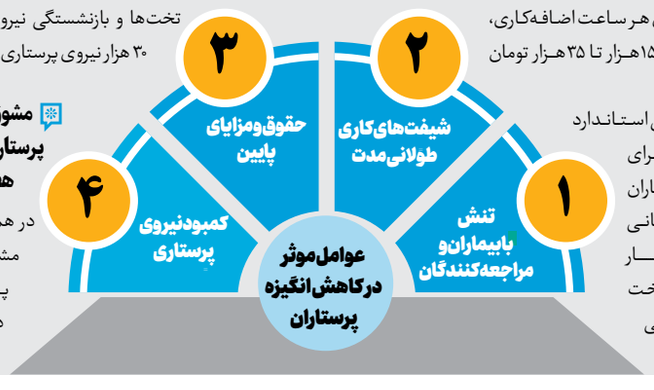

مشوق‌های جذب پرستاران در برنامه هفتم توسعه

در همین راستا پیش‌بینی مشوق‌هایی برای جذب پرستاران و پزشکان در نظام سلامت در برنامه هفتم توسعه مورد توجه بوده و در ماده (۶۹) این لایحه که به تصویب مجلس رسیده، مقرر شده‌است برای کسانی که در استخدام رسمی، پیمانی و قراردادی دستگاه‌های اجرایی شاغل در ستاد یا مراکز و مؤسسات ارائه خدمات سلامت موضوع قانون مذکور هستند، دولت با اعمال تعرفه و اصلاح نظام کارانه دریافتی آنان را به‌ازای جبران محرومیت از کار در بخش خصوصی جبران کند. البته طبق رصدخانه مهاجرت ایران در سالنامه مهاجرت ۱۴۰۱، آخرین آمارهای رسمی از مهاجرت پرستاران را گردآوری کرده و آورده که ایرانیان از نظر فعالان در بخش سلامت آمریکا در جایگاه ۲۱ در میان مهاجران این بخش قرار دارند. براساس سرشماری سال ۲۰۱۸ آمریکا، ۲۹ هزار نفر ایرانی در کل بخش بهداشت و درمان این کشور فعال بوده‌اند که ۲۴ هزار نفر از آنها در مشاغل تخصصی و ۵۰۰۰ نفر از آنها نیز در مشاغل مراقبتی مشغول به فعالیت هستند. با این آمارها به نظر می‌رسد حقوق و دستمزد کم پرستاران، ساعات کاری زیاد و قراردادهای کاری که چندان به آنها امنیت کاری نمی‌دهد، نارضایتی‌هایی است که آنان را تشویق به مهاجرت در سایر کشورها کرده‌است. کشورهایی که گویی شرایط کاری بهتری را برای پرستاران فراهم می‌کنند.